

Hans Vandeweghe

Sportjournalist
@hansvdw

column

Rood-witten

Een greep uit het aanbod van de website Sporza, gisteren rond zes uur.

... De Noor Norsted Moen heeft als eerste Europeaan, blanke dus, de marathon onder de 2u06 gelopen. Tweeëntwintig jaar geleden liep onze Vincent

Rousseau al 2u07:19, wat was die een fenomeen, bedenkt een mens dan spontaan.

... In het basketbal won Oostende met 106-48 – dat is 10-0 in het voetbal – van Bergen.

... PSG heeft verloren, maar de Belgen van Man United en Chelsea hebben gewonnen.

... Bart Swings komt stilaan op dreef.

... Davide Rebellin heeft al 46 jaren op zijn teller, maar versleten is hij nog niet. De Italiaan heeft een contract getekend bij Natura4Ever-Sovac, een Belgische ploeg.

... De Belgische hockeymannen, de ploeg van het jaar als er met een beetje kennis van zaken is gestemd, klopte Spanje met 5-0 in de Hockey World League.

... Jacky Ickx krijgt een plaats in het Pantheon of World Sports Legends, de Oscar van de Sport toeterde de radio gisteren. Misschien een beetje veel eer voor een prijs die in 2016 voor het eerst is uitgereikt en die ook al Jean-Marie Pfaff in haar sterrenhemel op nam.

... Er is ook gecrosst of wat daarvoor moet doorgaan zonder Mathieu van der Poel, Wout van Aert en Lars van der Haar. In Hasselt won zowaar een andere Nederlander, Corné van Kessel en in Mol won de andere Van der Poel, ook een Nederlander. Een beetje belachelijk voor die oer- en oervlaamse sport.

Geen (of weinig) mooie sport, slecht weer, kou en kil, en dan reed ik zaterdag tot overmaat van ramp ook nog eens in een prikkeldraad bij een toertocht: dit was alsnog hét kloteweekend van 2017.

Daarom was zondagnamiddag alle hoop gevestigd op Standard-Antwerp, de slag van de rood-witten. Bedrijfseconomisch is het de logica zelve dat

in Antwerpen een eersteklasser voetbalt. Van alle Belgische steden is alleen Brussel groter. Wel jammer dat Antwerp geen voetballende aanwinst is. Het speelt als een degradant maar staat daar inmiddels wel mee in de top zes en dat is geen verheugende vaststelling.

Hoe Laszlo Bölöni tachtig procent van de energie van zijn ploeg besteedt aan het ontregelen van de tegenstander, dat is puur cynisme. Dat ze op de Bosuil na al die jaren zonder eersteklassevoetbal blij zijn met die dooie mus, valt ook nog enigszins te begrijpen, maar mag het iets meer zijn? Iets meer dan mandekking in een loopgravenoorlog, twee lijnen dicht bij elkaar met als enige bedoeling af te breken in de

stille hoop om aan de overkant te geraken en daar een vrije trap of corner te versieren om daar de omgekeerde beuk erin te zetten?

Niet dat er geen aardige voetballers rondlopen bij Antwerp. Laat zo'n Geoffry Hairemans twintig meter hoger spelen met aanvallers voor hem en je zal eens wat zien. Maar Antwerp wil niet aanvallen, begaat elke wedstrijd weer een recordaantal overtredingen en prijkt mooi aan de leiding in die statistiek én in die van de gele kaarten.

Het kreeg nog geen enkele rode kaart en ook dat is het perverse gevolg van het loopgravenwerk en het totale gebrek aan ruimte waardoor ze met hun trekken en sleuren in het

Antwerp speelt als een degradant, besteedt tachtig procent van de energie aan het ontregelen van de tegenstander, maar staat daar wel mee in de top zes

middenveld goedkoop wegkomen.

Altijd hard, zelden brutaal en negatief. Dat soort voetbal levert op en het bewijs werd gisteren weer eens geleverd. In de 72ste minuut liep een Congolese domoor van Standard een Ghanees van Antwerp omver die voor het eerst van de wedstrijd in het strafschipgebied was gesuk-

keld. Een Belg met hoeren-chance schoot een penalty voorbij een Mexicaan. En zo werd het 1-1.

De thuisploeg had veel pech, vooral met die late kopbal van Renaud Emond, maar zolang die psychopaat van een Sa Pinto daar de plak zwaait, mag/moet elke rechtgeaarde voetballiefhebber ook hopen op zoveel mogelijk tegenslag

voor Standard. Gisteren bleef hij opvallend rustig, wellicht in de ijdele hoop dat zijn theater tijdens de bekerwedstrijd in Anderlecht hem niet te zwaar wordt aangerekend.

Bij uitbreiding moet je die hele Portugese kolonie komedianten in Luik vervloeken. Hoe zo'n ref Bart Vertenten in het theaterstuk van Orlando Sa trapt en een strafschip fluit, dat tart alle verbeelding.

Gelukkig stopte Sinan Bolat namens Antwerp de strafschip, waarop de doelman van Antwerp zich nadien ging verontschuldigen bij de supporters van Standard omdat hij hen de overwinning had afgepakt. Het absolute toppunt van hypocrisie en cynisme.